

بهاریه

یادداشت سید امیرخرم

بهار ۸۷

و بهار آمده است
تا درختان را سبزینه پوش کند
و کدورت را از دلها بزدايد
و مرگ قندیلها را به انتظار نشیند
در سرزمینی که
مرگ صنوبرانش حادثه نیست
و برگ ریز درختانش
جز تفنن کودکانه ای، شاید
و قندیل هایی که صد سال . . . . .

و مردمانی که دیربست دستانشان را از برای فشردن هیچ دستی
از بغل هاشان بیرون نیاورده اند

*

*

ای کاش آموخته بودیم عاشقانه زیستن را
زیرا آنان که عاشقانه نزیسته اند، عاشقانه مردن را نیز نتوانند

ای کاش باور داشتیم آفتاب را و تابش هر روزه اش را که بی دریغ است
و ایمان داشتیم به رویش دوباره هر دانه ای، بذری، جوانه ای

ای کاش میدانستیم چگونه بودن را
تا شاید چگونه شدن را خود بر می گزیدیم

*

و آنگاه بهار را شایسته میزبانی می شدیم